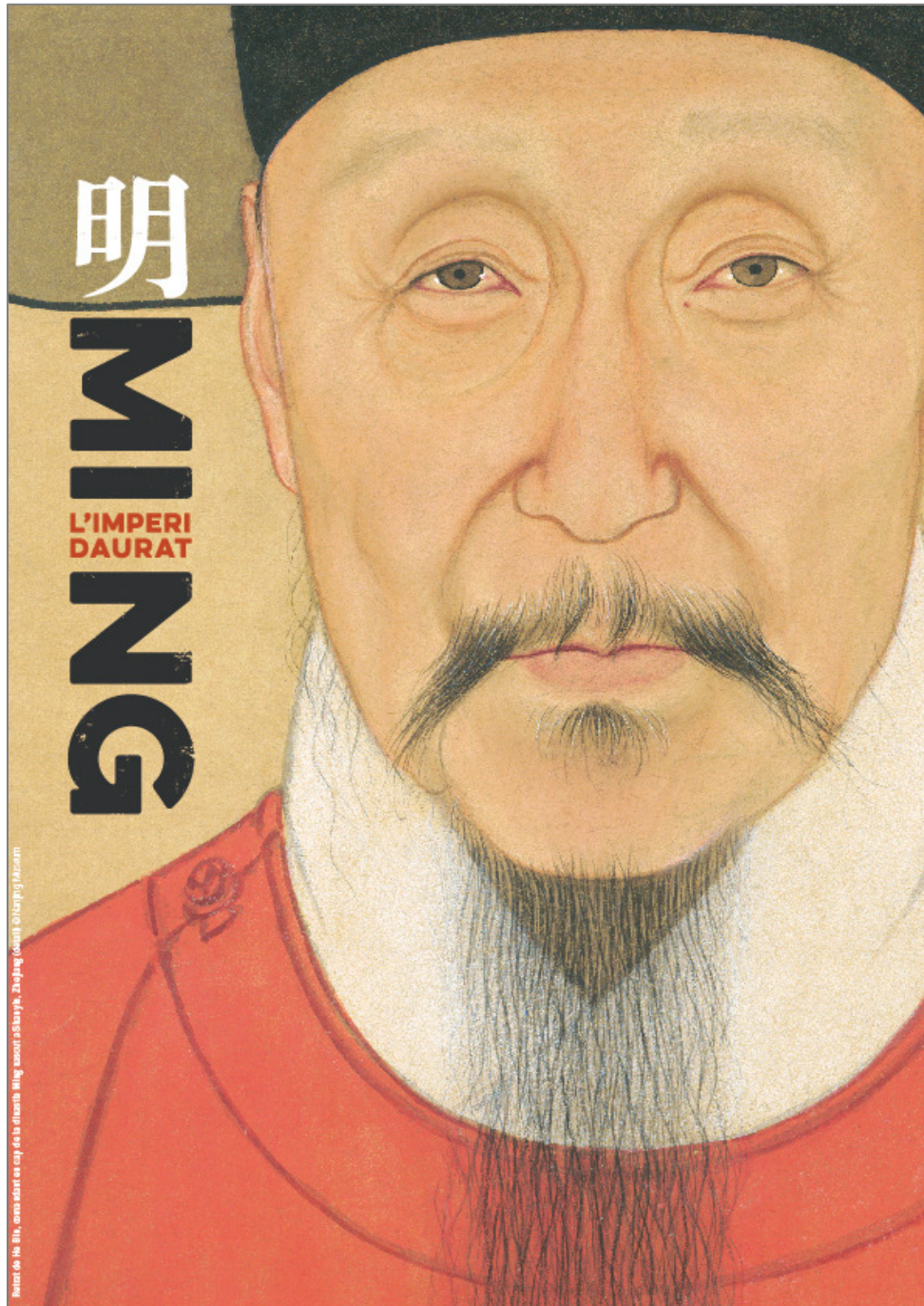

Obra Social "la Caixa"

南京博物院
NANJING MUSEUM

Dossier de premsa

CaixaForum Barcelona

Del 15 de juny al 2 d'octubre de 2016

Per primer cop a Espanya, la mostra ens introdueix en l'art i la cultura d'aquest període fascinant de la història de la Xina a partir dels objectes procedents del Museu de Nanquín

MING 明 L'IMPERI DAURAT

‘Gran resplendor’, aquest és el significat de l’expressió xinesa Da Ming, que dona nom a la dinastia que va dominar la Xina durant prop de tres segles. Entre els anys 1368 i 1644, setze emperadors Ming van governar sobre una població que va passar de 65 milions a gairebé 175, i que va viure el desenvolupament d’un complex sistema imperial, l’ampliació de les estructures socials i l’impuls de l’economia i la cultura del consum. Aquest mandat tan prolongat i estable va proporcionar una base sòlida per a la creativitat i el progrés social, la qual cosa va conduir a les excepcionals transformacions artístiques, socials i econòmiques que s’analitzen en aquesta gran exposició. *Ming. L’imperi daurat* fa un recorregut per la societat, la cultura i l’art xinès d’aquesta època a partir de 126 peces extraordinàries entre ceràmiques, tèxtils, orfebreria, pintures i obres sobre paper. Els objectes provenen del Museu de Nanquín, que posseeix una de les millors col·leccions d’art d’aquest període que, per primer cop, es poden veure al nostre país.

Ming. L’imperi daurat. **Dates:** Del 15 de juny al 2 d’octubre de 2016. **Lloc:** CaixaForum Barcelona (av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8). **Organització i producció:** Exposició produïda per l’Obra Social "la Caixa" i organitzada per Nomad Exhibitions, en associació amb el Museu de Nanquín.

 [@FundlaCaixaCAT](https://twitter.com/FundlaCaixaCAT) [@CaixaForum_CAT](https://twitter.com/CaixaForum_CAT) [#DinastiaMing](https://twitter.com/DinastiaMing)

Barcelona, 14 de juny de 2016. La directora general adjunta de la Fundació Bancària "la Caixa", Elisa Durán; el sotsdirector del Museu de Nanquín, Qizhi Wang; i el director de Nomad Exhibitions, Tim Pethick, han presentat aquest matí a CaixaForum Barcelona *Ming. L'imperi daurat*, exposició que ofereix l'oportunitat de conèixer l'art i la cultura d'un dels períodes més emblemàtics de la història de la Xina, coneguda pels seus avenços artístics, socials i econòmics.

Wen Zhengming, *Escena en la boira*. Mitjan període Ming. © Nanjing Museum

Dins la seva programació cultural, l'Obra Social "la Caixa" ha prestat històricament una atenció especial a les grans cultures del passat. Mitjançant aquestes exposicions es mostren al públic les diferents maneres en què homes i dones de diversos llocs i èpoques s'han enfrontat a les grans qüestions universals, i s'amplien les perspectives sobre el món a partir de les investigacions històriques i arqueològiques més recents.

En aquesta línia, l'entitat ha organitzat diverses mostres dedicades a l'Imperi xinès o la seva cultura, com ara *Xina. Cel i terra*, l'any 2001, o *Confuci*, el 2004, que examinava la influència de les idees del pensador en la cultura universal. En un moment d'obertura de la Xina al món, l'Obra Social "la Caixa" i el Museu de Nanquín s'alien per presentar aquesta nova mostra, que vol donar a conèixer els costums i les tradicions d'aquesta societat mil·lenària a partir de la història d'una de les seves dinasties més conegudes.

Els visitants hi descobriran els grans avenços artístics, socials i econòmics que permeten definir el període de govern de la dinastia Ming com l'imperi daurat de la història xinesa. La mostra s'estructura en quatre àmbits, quatre recorreguts per l'art, la cultura i la societat de l'època.

L'exposició presenta un total de 126 objectes de les impressionants col·leccions del Museu de Nanquín, com ara singulars ceràmiques Ming, pintures i obres dels artistes més prestigiosos de l'època, joies exquisides, i tèxtils i obres d'esmalt, dauradura i porcellana que no s'havien vist mai abans a Espanya.

El Museu de Nanquín és el primer gran museu nacional de la Xina, amb més de 400.000 peces que daten des del Paleolític fins a l'època contemporània.

Entre aquestes, acumula una de les millors col·leccions d'obres d'una de les dinasties més importants i que més han influït en l'admiració de la resta del món per la Xina.

Gràcies a la col·laboració amb Nomad Exhibitions, s'ha pogut organitzar aquesta itinerància per Europa. CaixaForum Barcelona és la tercera ciutat que acull la mostra sobre la dinastia Ming, després d'Amsterdam i Edimburg, i la seguiran els centres culturals que l'Obra Social "la Caixa" té a les ciutats de Palma i Saragossa.

Com és habitual, l'Obra Social "la Caixa" ha preparat un extens programa d'activitats que permetran al públic completar l'experiència de l'exposició. Entre aquestes, destaquen el cicle de cinema *A time to live and a time to die*, en col·laboració amb Casa Àsia, i la nit dedicada a la Xina en el marc de les Nits d'Estiu, amb activitats diverses sobre tradicions xineses com la cerimònia del te, un taller de cal·ligrafia i un concert de música xinesa clàssica i contemporània.

Una dinastia que va canviar el país per sempre més

La dinastia Ming va dominar la Xina durant 276 anys. Del 1368 al 1644, setze emperadors de la família Zhu van governar una població que va passar de 65 a uns 175 milions de persones.

Al llarg d'aquest període, la Xina va acumular grans riqueses i es va donar a conèixer a Europa com a proveïdora d'articles de luxe i com un indret ple de misteris extraordinaris. La combinació d'opulència i influència estrangera va generar unes tensions al si de la societat Ming que van canviar el país per sempre més.

El nom xinès de la dinastia, Da Ming, significa 'gran resplendor'. El regnat de cadascun dels emperadors es coneixia també amb un nom especial, que s'escollia perquè descrivís la seva personalitat. El període del primer emperador, Zhu Yuanzhang (1368-1398), es va denominar Hongwu, és a dir, 'summament marcial', un nom que dóna fe dels orígens militars dels Ming, que van derrocar la dinastia Yuan instaurada pels mongols el 1279.

Gerro amb tapa amb decoració vermella sota esmalt, trobat a la tomba de la princesa Ancheng, 1384-1443. © Nanjing Museum

La defensa contra el retorn de la dominació estrangera, especialment dels veïns del nord, els mongols, va determinar la manera de fer de la dinastia Ming. Consideraven essencial tenir un govern central fort, unes comunicacions eficients i grans exèrcits. També eren del parer que calia recuperar els valors tradicionals xinesos de la família, l'educació i la cultura, que es basaven en la jerarquia i l'estabilitat social.

Tot i això, van intervenir altres factors. L'augment del comerç, incentivat per l'arribada de plata estrangera procedent del Japó i de l'Amèrica del Sud, va imposar un desafiament a l'ordre establert. La població va augmentar, les ciutats van créixer i es va desenvolupar una nova «cultura del consum» entre una classe comerciant a l'alça. Les velles certeses es van començar a esfondrar.

ÀMBITS DE L'EXPOSICIÓ

PALAUS I MURALLES

El poder imperial i la vida a la cort

Al centre mateix de la dinastia Ming hi havia l'emperador. Considerat un ésser semidiví, el Fill del Cel vivia aïllat de la major part de la societat en enormes complexos palatins. L'envoltava una cort immensa de funcionaris, guàrdies i criats, i portava una existència dominada pels rituals, el protocol i una jerarquia molt rígida. Per bé que l'emperador Ming tenia un gran poder, tot sovint la seva capacitat per exercir-lo quedava limitada per les exigències i les intrigues de la cort.

Encenser de coure esmaltat i daurat en forma de ding. Regnat Jingtai, 1449-1457. © Nanjing Museum

A l'inici de la dinastia Ming, l'emperador Hongwu va exercir un control molt estricte sobre els assumptes del govern. Va establir la capital a Nanquín i hi va construir un nou palau i unes muralles imponents. Reunir els recursos i la mà d'obra necessaris per dur a terme aquests projectes exigia una voluntat fèrria i una burocràcia increïblement eficient.

El 1402, el tercer sobirà Ming, conegut com l'emperador Yongle ('felicitat eterna'), va traslladar la seva capital al nord, a Pequín. També hi va aixecar un nou complex palatí basat en el de Nanquín. Per la grandiositat d'aquestes construccions, pel grau d'ornamentació que presentaven i pel seu ús continuat, la cort imperial va generar una demanda extraordinària d'obres d'art decoratives d'alta qualitat.

Objectes rituals

Els rituals eren una part integral de la vida cortesana. Es considerava que l'emperador era un intermediari entre el cel i la Terra, i periòdicament es feien cerimònies per reafirmar aquesta atribució del sobirà. Les ofrenes eren un element clau d'aquests rituals. En funció de l'època de l'any o de l'ocasió, els rituals es feien en diferents temples o altars. Hi havia cerimònies dedicades al cel, a la terra, al sol i a la lluna, així com a nombroses figures ancestrals. Els recipients relacionats amb aquestes pràctiques solien ser de porcellana o de coure esmaltat.

La decoració a la dinastia Ming

El període Ming es va caracteritzar per un luxe extraordinari. Moltes formes d'art decoratiu es van perfeccionar o desenvolupar arran del mecenatge imperial i la regulació oficial. Les tècniques existents, com la confecció de brocats, l'ús de la dauradura i la manufactura d'esmalts vidriats amb uns dissenys intricats, van assolir nous nivells de destresa. També es van inventar procediments completament nous, sobretot en la producció de porcellana. Els forns oficials creaven obres d'una esplendor incomparable, amb vernissos vítrics nous i molt vistosos, i la cort va refinar encara més el seu bon gust. Ja fossin llisos o amb dibuixos, aquests objectes exquisits es van fer servir per crear un ambient de gran sofisticació estètica.

Cigala d'or en una fulla de jade, final del segle XV - començament del XVI. © Nanjing Museum

La vida a la cort

Els complexos palatins construïts a Nanquín i a Pequín eren, de fet, ciutats autònomes. A banda de fer de residència per a l'emperador i els seus parents més pròxims, els palaus estaven pensats per ser el centre administratiu i espiritual de l'imperi. Hi vivien milers de persones, que treballaven als organismes públics, als temples, als tallers i als arxius. A partir del regnat Yongle (1402-1424), la major part de la gestió de la vida palatina va quedar a les mans dels eunucs, que gaudien d'un estatus privilegiat que els conferia un accés i una influència sense parangó a la residència imperial. La vida a la cort estava subjecta a una jerarquia estricta, cosa que queda demostrada, entre altres coses, per l'ús ben rigorós del simbolisme en els objectes quotidians.

El palau imperial de Nanquín

El primer emperador Ming, Zhu Yuanzhang (Hongwu, 1368-1398), va instal·lar la seva capital a Nanquín. A més de fortificar la ciutat, va construir un nou complex palatí que ocupava, aproximadament, 5 quilòmetres quadrats. Amb el

trasllat de la capital a Pequín («la capital del Nord») durant el regnat Yongle (1402-1424), el palau de Nanquín («la capital del Sud») va passar a ser la capital de reserva i va conservar una funció cerimonial en la vida imperial. Després de la caiguda de la dinastia Ming, el palau de Nanquín es va abandonar i va acabar en ruïnes.

LA SOCIETAT IDEAL

Classe, art i cultura

En consonància amb la seva filosofia fundacional, la dinastia Ming va subratllar la importància dels papers tradicionals en una societat ordenada que es basava en una jerarquia de quatre classes: funcionaris, homes amb una educació reglada, camperols, i artesans i comerciants. Els interessos, els gustos i els valors dels funcionaris erudits, la classe més alta, es consideraven el paradigma de la cultura xinesa.

Amb la dinastia Ming es va recuperar el sistema d'educació reglada i d'exàmens imperials per accedir a la funció pública. Basat en els ensenyaments del filòsof de l'antiguitat Confuci (551-479 aC), aquest sistema reforçava l'estatus social d'aquests funcionaris erudits. El fet d'emmirallar-se en períodes anteriors de la civilització xinesa va refermar les idees d'obligació familiar, autosuficiència rural i deure cívica.

Aquests principis confucianistes, combinats amb conceptes budistes i taoistes, van quedar perfectament reflectits en l'art que privilegiaven aquestes elits tan cultivades. El veritable triomf del gentilhome Ming era tenir talent per a les arts de la cal·ligrafia, la poesia i la pintura, i tenir la capacitat d'apreciar les qualitats d'aquestes arts.

Les tres obediències

Com en molts altres períodes de la història xinesa, la vida de les dones de la dinastia Ming era ben diferent de la dels homes. Tot i que variava molt en funció de les classes socials, o entre la ciutat i el camp i entre les diverses zones de l'imperi, la vida de les dones es regia per estrictes convencions morals i socials basades en les «tres obediències». Aquest era un antic concepte confucianista segons el qual les dones havien de viure de primer obeint el pare, després el marit i, finalment, el fill. A més d'establir la submissió de la dona a l'home, aquest ideal subratllava la importància de la família al si de la societat xinesa. Era dins de la família, i especialment en la seva continuació i prosperitat, on es reconeixien el paper i la influència de les dones castes i virtuoses. Es considerava que, des del món aïllat de la llar, la dona era qui sostenia la moral en una societat canviant.

LA BONA VIDA

Mercaderies, diners i comerciants

A pesar de l'ambició que tenien els primers emperadors Ming de crear una societat ideal, la Xina va començar a canviar. A mitjan segle xv, l'excedent agrícola ja es transformava en diners i el comerç s'estenia amb molta rapidesa. Creixien els pobles i les ciutats, igual com creixien les fortunes personals.

Els Ming es van adaptar a la nova realitat. En comptes de cobrar impostos en forma de producte agrícola (sobretot gra), o a través de treballs forçats per a obres públiques, ara l'imperi volia plata. Posteriorment, aquesta plata li servia per pagar els serveis que necessitava, cosa que va suposar l'acumulació d'immenses riqueses privades.

Els grangers van deixar enrere l'autosuficiència per dedicar-se a la producció de mercaderies com la seda i el cotó, que venien a canvi de diners. Després, aquestes matèries primeres es convertien en productes que els comerciants venien per tot l'imperi. Els mercaders que arribaven a les costes de la Xina amb grans quantitats de plata estrangera estimulaven encara més la demanda.

La creació d'aquestes noves fortunes va imposar un desafiament de l'ordre establert. Els comerciants volien presumir de la seva posició social, mentre que les elits erudites estaven decidides a conservar la seva. L'art, la cultura i les coses més boniques de la vida es van convertir en béns de consum, en uns testimonis de la riquesa que calia disputar-se a la recerca de respectabilitat.

El món de l'artista erudit

En paral·lel a l'esplendor ritual de la cort imperial, hi havia el món refinat dels artistes erudits o lletrats. Instruïts en els clàssics del pensament confucianista, eren els qui superaven tot el procés dels exàmens imperials i constituïen l'elit de la societat Ming. Més enllà dels rigors del deure oficial, el seu ideal era una vida d'estudi tranquil i de creativitat. Per a ells, era fonamental saber entendre i apreciar els objectes culturals, però no tots, sinó que la varietat quedava clarament definida: per exemple, la cal·ligrafia, la poesia i la pintura paisatgística d'un estil concret. Igualment important era la creació de l'ambient adequat per estimular els sentits, alliberar la creativitat i aconseguir la satisfacció.

Els quatre mestres de l'Escola de Wu

De totes les arts tradicionals que van practicar els artistes erudits del període Ming, la pintura és potser la més representativa. La poesia era sovint una font d'inspiració, o bé s'integrava en la composició pictòrica gràcies a la cal·ligrafia. La pintura es considerava un mitjà seriós d'expressió personal, i el paisatge era el tema pictòric preferit. El grup de pintors més famosos va sorgir a l'entorn de la ciutat meridional de Suzhou, no gaire lluny de Xangai, en els anys centrals del

període Ming. L'obra de l'anomenada Escola de Wu es reconeixia com l'expressió gairebé perfecta del món de l'artista lletrat. Els quatre representants principals d'aquesta escola (Shen Zhou, Wen Zhengming, Qiu Ying i Tang Yin) van ser coneguts com «els quatre mestres de Wu».

Les tres perfeccions

Durant la dinastia Ming, els artistes lletrats van assolir nous nivells de complexitat en la pràctica de les «tres perfeccions»: la poesia, la cal·ligrafia i la pintura. En un clima de canvi econòmic i social, també van saber crear un producte molt atractiu. Al començament, aquesta mena de rotlles ornamentaven les cases de l'elit erudita. Com que eren objectes fràgils i valuosos, no estaven pensats per mostrar-los diàriament, sinó que es guardaven amb molta cura i només s'exposaven en ocasions especials per contemplar-los en privat o per mostrar-los a convidats honorables.

Originàriament, aquests aficionats talentosos no treballaven a canvi de diners, sinó que els rotlles s'intercanviaven segons les convencions socials; podien ser, per exemple, regals de comiat. En general, el valor monetari d'una obra solament es coneixia si el seu receptor decidia vendre-la. Amb tot, la demanda d'obres d'art entre la creixent classe comerciant va fer decaure aquestes convencions. Molts artistes van augmentar la producció, i la seva obra es va començar a considerar cada vegada més com una mercaderia. Adquirint aquests objectes, els rics volien fer veure que eren tan entesos com els col·leccionistes erudits. En conseqüència, es van publicar molts manuals per guiar els nous compradors pel terreny ple de paranys del bon gust i l'estil.

L'economia Ming

El pas d'una economia de bescanvi, basada en l'intercanvi de matèries primeres i mà d'obra, a una altra fonamentada en els diners i els productes manufacturats va ser un esdeveniment transcendent durant el període Ming. Tot i que els diners ja existien, perquè hi havia monedes de coure i bitllets, el seu valor fluctuava molt i sovint en faltaven. Molta gent preferia utilitzar plata en barres.

Una de les primeres reformes que va escometre l'emperador Hongwu (1368-1398) va ser frenar l'ús de la plata i tornar a introduir el paper moneda. Quan novament no es va aconseguir que aquest mantingués el seu valor, el Govern va acabar acceptant l'ús de la plata com a mitjà de pagament preferent. Els comerciants la feien servir per comprar matèries primeres als agricultors i productes acabats als artesans. A partir del 1436, la gent la va començar a utilitzar per pagar diversos impostos. A més a més, també es pagaven amb plata les exportacions que sortien de la Xina, en quantitats cada vegada més elevades, amb destinació al Japó, el Sud-est Asiàtic, el Pròxim Orient, Amèrica i Europa.

MÉS ENLLÀ DE L'IMPERI

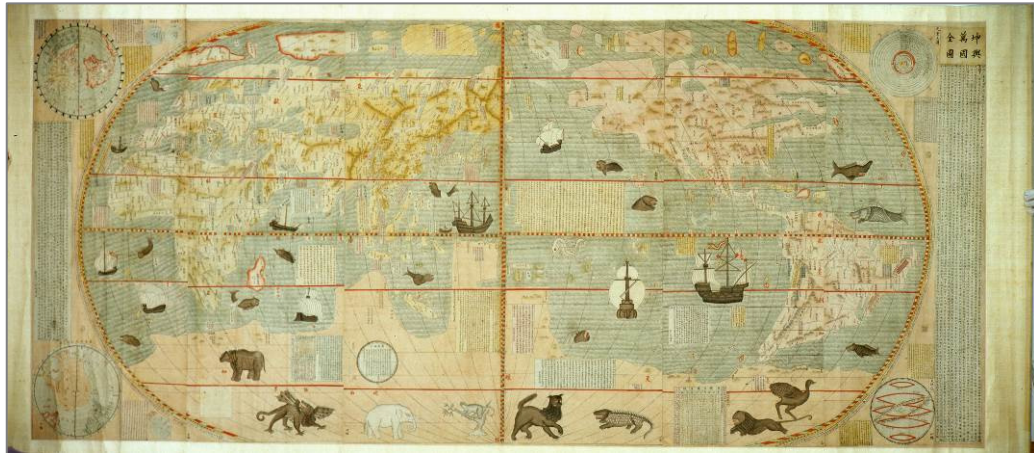
Tributs, comerç i amenaces

La dinastia Ming administrava un imperi vastíssim que dominava l'Àsia meridional i oriental, i esperava que els altres estats reconeguessin aquest poder per mitjà de l'intercanvi de tributs, una forma de comerç. Malgrat tot, l'imperi era difícil de governar i vulnerable a la interferència estrangera. A mitjan segle XVI, els comerciants europeus es van convertir en una nova amenaça. Si bé és cert que els seus plantejaments agressius van procurar riquesa a molta gent, a la llarga van acabar minant l'autoritat dels emperadors Ming.

Al començament del període Ming, es van dur a terme ambiciosos expedicions navals per recaptar tributs en indrets tan allunyats com la costa de l'Àfrica oriental. Aquestes missions donaven fe de la creixent confiança de la dinastia en les seves capacitats, però els objectius eren més polítics que comercials. Per als Ming, el comerç d'ultramar duia implícit el risc de patir interferències estrangeres. També podia augmentar la fortuna de la classe dels mercaders, cosa que suposaria una amenaça per a l'estabilitat social i per al poder imperial.

Les noves rutes marítimes des d'Europa van portar fins a la Xina comerciants de Portugal, d'Espanya, dels Països Baixos i d'Anglaterra que, amb una concepció despietada de la competència, aviat van aconseguir fer-s'hi un lloc. Es va desenvolupar un comerç molt lucratiu a partir de la plata que s'extreia a l'Amèrica del Sud i que es transportava per les aigües del Pacífic. La característica porcellana xinesa blanca i blava es va convertir en una mercaderia molt valuosa en aquest intercanvi, sobretot per a Europa, on va adquirir una gran popularitat.

L'influx de la plata estrangera va estimular l'auge econòmic que es va viure a partir de mitjan període Ming i fins al seu final. Tot i això, va ser un procés que el Govern centralitzat dels Ming no va saber controlar. Van quedar en evidència les limitacions del poder imperial i es van fer paleses les primeres esquerdes en l'envernissat vítric immaculat del poder de la dinastia, la Gran Resplendor del país.

Mapa dels nombrosos països del món. Versió dibuixada a mà del mapa imprès confeccionat per Matteo Ricci l'any 1602. Regnat Wanli, 1572-1620. © Nanjing Museum

Mapa dels nombrosos països del món

Versió dibuixada a mà del mapa imprès confeccionat per Matteo Ricci l'any 1602, durant el regnat Wanli (1572-1620), final del període Ming.

Es creu que aquest mapa és una de les aproximadament 25 còpies en color de l'original de Matteo Ricci (1552-1610) produïdes per ordre de l'emperador Wanli entre el 1605 i el 1608. Representa una síntesi extraordinària del coneixement europeu i xinès sobre el món. Als xinesos els va revelar la concepció que tenien els europeus d'una Terra esfèrica, amb continents aquí i allà. Per a Ricci, va ser una oportunitat de deixar constància de la gran quantitat de coneixements sobre el cosmos que havia anat recollint dels erudits xinesos.

Matteo Ricci va ser un sacerdot jesuïta italià que va arribar al port comercial portuguès de Macau l'any 1582. L'any següent va anar cap a l'interior de la Xina per fundar la primera missió jesuïta. La Xina Ming el va fascinar i va ser un dels primers europeus a aprendre xinès. Com que havia viatjat força, va fer servir els seus coneixements de ciència i cartografia per relacionar-se amb molts funcionaris xinesos. El 1601 va viatjar a Pequín i va ser nomenat assessor oficial de l'emperador Wanli. Es creu que va ser el primer europeu que va entrar a la Ciutat Prohibida.

El seu mapa és un document formidable d'una època en què el coneixement, el comerç i l'exploració anaven donant forma al món modern. Amb l'imperi Ming al centre, aquest mapa evidencia la connexió creixent de la Xina amb el món.

CRONOLOGIA DE LA XINA ENTRE EL 1368 I EL 1644
--

1368	Fundació de la dinastia Ming, amb capital a Nanquín.
1381	S'imposa el sistema censal de les <i>lijia</i> per organitzar la societat i racionalitzar la recaptació d'impostos.
1388	Publicació de <i>Criteris essencials de les antiguitats</i> , de Cao Zhao, una guia destinada a l'elit erudita per ajudar-la a nodrir i mantenir les seves col·leccions d'art.
c. 1390	S'enllesteix el projecte de construcció d'una muralla defensiva de 48 quilòmetres al voltant de Nanquín.
1402	L'emperador Yongle usurpa el tron al seu nebot i trasllada la cort imperial al nord, al lloc on es bastirà Pequín. Comença a construir-hi una nova ciutat imperial, al centre de la qual hi haurà el palau de la Ciutat Prohibida.
1415	Es restaura el Gran Canal, que enllaçava els sistemes fluvials del sud i del nord per garantir el proveïment de gra imperial. Els mercaders se'n serviran més tard, juntament amb altres elements de la infraestructura imperial, per desenvolupar els intercanvis comercials.
1420	S'enllesteix la ciutat imperial de Pequín.
1425	El Govern introdueix un impost que afecta totes les botigues i parades.
1427	Neix l'artista Shen Zhou (1427-1509), fundador de la influent escola de pintura de Wu, a la ciutat de Suzhou.
1436	El Govern comença a recaptar alguns tributs en plata, en comptes de gra o mà d'obra.
c. 1440	S'inicia el projecte de construcció d'una muralla a la província de Liaoyang que acabarà formant part del sistema defensiu que avui es coneix com la Gran Muralla Xinesa.
1449	Després de la batalla de Tumu, els mongols capturen l'emperador Zhengtong. Al cap d'un any el deixen en llibertat.
c. 1450	Hiperinflació causada per l'escassetat de monedes de coure i la dependència del paper moneda.
1505	L'emperador Zhengde puja al tron i comença un període de ràpids canvis socials i de declivi imperial.
1513	Els primers vaixells portuguesos arriben a les costes xineses.
1527	Es redueixen dràsticament les quotes de subministrament de gra que es reserva l'imperi en previsió d'ajuda urgent per a situacions de fam, cosa que disminueix molt la seva capacitat per alimentar el poble.
1548	L'emperador Jiajing prohibeix tot el comerç costaner estranger.
1556	A la província de Shaanxi, un fort terratrèmol mata unes 830.000 persones.
1557	Els portuguesos aconsegueixen permís per establir una base comercial a Macau.
1573	Arriben a les illes Filipines, tot just conquerides, els primers vaixells espanyols carregats amb plata extreta del Perú per bescanviar-la per sedes i porcel·lanes xineses.
1587	Un greu episodi de fam afecta tot el país.
c. 1618	Publicació del <i>Tractat de coses supèrflues</i> , de Wen Zhenheng (1585-1645), un manual que defineix el gust elegant en qüestions d'art i d'altres mercaderies.
1638	S'imprimeix per primera vegada, emprant tipus mòbils, <i>La Gasetta de Pequín</i> , el diari oficial del Govern.
1641	Una greu epidèmia que assola tot el nord i el centre de la Xina mata fins al 70 % de la població en algunes zones.
1642	Les forces manxús assalten la província costanera oriental de Shandong.
1644	Un grup de rebels comandats per Li Zicheng, antic soldat de l'exèrcit imperial, pren Pequín. L'emperador Chongzhen se suïcida. Els manxús envaeixen el país, derroten les forces de Li Zicheng i funden la dinastia Qing, que governarà la Xina durant 268 anys.

GENEALOGIA DELS EMPERADORS MING

Els anys indicats per a cada emperador es corresponen amb els d'inici de regnat i defunció.

Hongwu

Zhu Yuanzhang (1368-1398)

Jianwen

Zhu Yunwen (1398-1402)

Yongle

Zhu Di (1402-1424)

Hongxi

Zhu Gaozhi (1424-1425)

Xuande

Zhu Zhanji (1425-1435)

Zhengtong

Zhu Qizhen (1435-1449)

Jingtai

Zhu Qiyou (1449-1457)

Tianshun

Zhu Qizhen (1457-1464)

Chenghua

Zhu Jianshen (1464-1487)

Hongzhi

Zhu Youtang (1487-1505)

Zhengde

Ahu Houzhao (1505-1521)

Jiajing

Zhu Houcong (1521-1567)

Longqing

Zhu Zaihou (1567-1572)

Wanli

Zhu Yijun (1572-1620)

Taichang

Zhu Changle (1620)

Tianqi

Zhu Youjiao (1620-1627)

Chongzhen

Zhu Youjian (1627-1644)

ACTIVITATS AL VOLTANT DE L'EXPOSICIÓ

CONFERÈNCIA INAUGURAL

Dimecres 15 de juny | 19 h

A càrrec de Li Zhu, cap del Departament Educatiu del Museu de Nanquín

Preu per persona: 4 €

CICLE DE CINEMA

A TIME TO LIVE AND A TIME TO DIE

Comissariat per Menene Gras, directora de Cultura i Exposicions de Casa Àsia i directora del Casa Àsia Film Week

Preu per sessió: 4 €

Amb la col·laboració de Casa Àsia i Casa Àsia Film Week

Dilluns 20 de juny | 20 h

Soñando juntos

Chen Kaige, 2002, 117 min, VOSE

Dilluns 18 de juliol | 20 h

Un toque de violencia

Jia Zhangke, 2013, 130 min, VOSE

Dilluns 27 de juny | 20 h

Las flores de la guerra

Zhang Yimou, 2011, 146 min, VOSE

Dilluns 25 de juliol | 20 h

La asesina

Hou Hsiao-Hsien, 2015, 105 min, VOSE

Dilluns 11 de juliol | 20 h

El arte de la guerra

Wong Kar-wai, 2013, 130 min, VOSE

NIT DE LA XINA

Dimecres 10 d'agost

19 i 20.30 h. CERCAVILA XINESA

Espectacular cercavila amb un gran drac, lleons i tambors xinesos

Activitat oberta

19.30 h. CERIMÒNIA DEL TE

Demostració de la cerimònia del te que acabarà amb una petita degustació

Preu per persona: 4 €

19.30 h. TALLER DE CAL·LIGRAFIA

En el món oriental, l'escriptura es converteix en una cerimònia, en un ritual.

Preu per persona: 4 €

21 h. SHOWCOOKING

Demostració culinària i degustació de plats típics de la cuina xinesa

Preu per persona: 4 €

22 h. CONCERT. SILK STRING QUARTET

Cheng Yu, pipa; Wang Xiao, erhu; Chao Yujing, *yangqin*; Wu Mengmeng, guzheng

Música xinesa clàssica i contemporània amb instruments tradicionals

Preu per persona: 6 €

ACTIVITATS PER A GENT GRAN

CAFÈ TERTÚLIA

Els dimecres, a les 16.30 h

Grups d'un mínim de 10 persones i un màxim de 25. Cal inscriure-s'hi prèviament, a través del telèfon 931 847 142. Preu per persona: 4 €.

CaixaForum ^{KIDS} ART EN FAMÍLIA

VISITES EN FAMÍLIA

Els dissabtes, a les 19 h

Preu per persona: 2 €

ESPAI EDUCATIU +5

LA VAIXELLA DE L'EMPERADOR

A l'exposició, un espai dedicat a les famílies proposa activitats al voltant de diverses idees extretes de la mostra.

VISITES A L'EXPOSICIÓ

eduCaixa

VISITES DINAMITZADES PER A GRUPS ESCOLARS

Visites adaptades als diversos nivells escolars. Cal inscriure-s'hi prèviament, a través del telèfon 931 847 142 o del correu electrònic rcaixaforumbcn@maggmacultura.net. De dilluns a divendres, horari a convenir. Preu per grup: 25 €.

VISITES COMENTADES PER A GRUPS ESCOLARS

Visites adaptades als diversos nivells escolars. Cal inscriure-s'hi prèviament, a través

del telèfon 931 847 142 o del correu electrònic rcaixaforumbcn@magmacultura.net. De dilluns a divendres, horari a convenir. Preu per grup: 20 €.

VISITES COMENTADES PER A PÚBLIC GENERAL

Els dimarts, a les 17 h, i els diumenges, a les 11 h

Preu per persona: 3 €

VISITES CONCERTADES PER A GRUPS

Grups d'un màxim de 25 persones. Cal inscriure-s'hi prèviament, a través del telèfon 931 847 142. Els grups amb guia propi també han de reservar dia i hora. Preu per grup: 60 €.

VISITES COMENTADES PER A GRUPS DE PERSONES AMB DIFICULTATS VISUALS

Grups d'un mínim de 10 persones. Cal inscriure-s'hi prèviament, a través del telèfon 931 847 142.

VISITES EN LLENGUA DE SIGNES (LS) I VISITES ADAPTADES A LA COMUNICACIÓ ORAL

Grups d'un mínim de 10 persones. Cal inscriure-s'hi prèviament, a través del correu electrònic rcaixaforumbcn@magmacultura.net.

MING 明 L'IMPERI DAURAT

Del 15 de juny al 2 d'octubre de 2016

CaixaForum Barcelona

Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8
08038 Barcelona
Tel. 934 768 600

Horari

Obert cada dia
De dilluns a diumenge, de 10 a 20 h

Servei d'Informació de l'Obra Social "la Caixa"

Tel. 902 223 040
De dilluns a diumenge, de 9 a 20 h

Preus

Entrada gratuïta per a clients de
"la Caixa"
Entrada per a no clients de "la Caixa":
4 € (inclou l'accés a totes les
exposicions)
Entrada gratuïta per a menors de 16
anys

Venda d'entrades

CaixaForum.com/agenda
Entrades també disponibles a
CaixaForum en horari d'atenció al
públic

Àrea de Comunicació de l'Obra Social "la Caixa"

Josué García: 934 046 151 / 638 146 330 / jgarcial@fundaciolacaixa.org

Sala de Premsa Multimèdia: <http://premsa.lacaixa.es/obrasocial>

 @FundlaCaixaCAT @CaixaForum_CAT #DinastiaMing